

Pinkster- bedevaart 2008 van Parijs naar Chartres

Aan deze drie- daagse bedevaart op 10 t/m 12 mei 2008 namen zo'n 10.000 pelgrims deel uit heel Europa en ca 400 priesters en seminaristen tussen de 30 en 55 jaar. Als enige Hagenaar (68 jaar, weduwnaar, parochiaan van de H. Driekoningen) heb ik de 110 km gelopen, verder waren er Nederlandse pelgrims uit Delft en Uden.

De 26e Pèlerinage de Pentecôte ging van de kathedraal de Notre Dame van Parijs, naar die van Chartres ook Notre Dame en was gewijd aan Notre Dame de Crétienté, d.w.z. O.L.V. van de Christenen.

Het is de grootste bedevaart van Frankrijk georganiseerd door een beweging die de Latijnse Mis van voor het Vaticaans Concilie aanhangt, (dit merkte ik achteraf) de z.g. Tridentijnse Mis. Op 7 juli 2008 bepaalde paus Benedictus XVI in zijn motu proprio Summorum Pontificum dat alle priesters van de Romeinse ritus voortaan zonder bijzondere toestemming de liturgie volgens de preconciiliaire ritualia mogen vieren.

Het is de Mis volgens het missaal van 1962 van voor het Vaticaans Concilie. De Fransen noemen het de traditionele mis ofwel Motu Proprio, de eerste woorden van de pausbrief. Er bestaat zelfs een collectie van de traditionele paramenten van preconciiliaire pronkstukken voor de vieringen.

De bedevaart werd gesteund door verschillende abdijen en priesterbroederschappen.

Op vrijdag 9 mei vertrok ik per trein naar Brussel waar ik in een bus met Walen en Vlamingen stapte die s' nachts om 01.00 uur in Versailles aankwam. Zaterdag stonden we om 5 uur op, om met de trein naar het vertrekpunt de Notre Dame van Parijs te gaan. Onderweg waren er twee tentenkampen om de 35 km bij Choisel en Gas. Camions brachten je tentje en je bagage van bivak naar bivak.

Saamhorigheid

Ik heb genoten van de saamhorigheid, de gezelligheid, de christelijke geest, het enthousiasme, de oprechte vroomheid, het weer. Het was 25 gr. C, volle zon en blauwe hemel. Iedere deelnemer kreeg een prachtig boekje met talrijke Franse teksten, die onderweg gezamenlijk werden gezongen en gebeden. De pelgrims waren ingedeeld in groepen, naar parochie, departement, nationaliteit, beweging, scouts, land en dergelijke, die achter een banier of vlag aan liepen. Zelfs groepen uit Polen, Litouwen en de Verenigde Staten. Ik liep zoveel mogelijk achter het banier van St. Joseph, een Vlaams- Waalse groep. Als vader van 3 kinderen en 8 kleinkinderen sprak Jozef mij wel aan. De scouts boden uit zichzelf aan mijn tentje op te bouwen en af te breken. Onderweg vroegen onbekende medepelgrims aan deze "oude" man of ik het kon volhouden of ze mij konden helpen, alhoewel de oudste deelnemer 84 jr was. In iedere pauze was er gelegenheid te biechten. Priesters zaten op een klapstoeltje in de open lucht en namen de biecht af. Het deed mij sterk denken aan de Pax Christi voettocht in de jaren 50 in het prachtige Brabantse land.

Open veld en natuur.

De bedevaart ging uitsluitend door het open veld en de natuur, nooit door een dorp of stad. Foerageren was eigenlijk onmogelijk. Het eten was sober, s' ochtends en s' middags werd een homp brood en water verstrekt, s' avonds ook nog soep. In het priesterkamp kon ik stiekem een mok wijn veroveren. Wilde je meer, prima, dan had je dat moeten meenemen. Een bedevaart is toch ook een soort versterving c.q. boetedoening? In de lunchpauzes was er een plechtige Tridentijnse mis in de schaduw van het bos, die wel twee uur kon duren, goed om uit te rusten. De verzorging onderweg was voortreffelijk, flessen water zoveel je wilde, busjes van de Orde de Malte (Rode Kruis) en bezembusjes.

De leeftijden van de deelnemers waren voor ons Nederlanders ongekend, rond 80 % was tussen de 15 en 40 jaar, veel meisjes- en jongensscouts, studenten, gezinnen met 5 kinderen. Voor de gezinnen waren er kortere afstanden. Toen ik dat alles zag, dacht ik de kerk bloeit weer !

Hoe ik het heb kunnen volhouden? Truc: loop vooral je eigen tempo dat aangenaam is, laat je niet opjatten door snelle lopers. Ik vertrok meestal bij de eerste lopers, liet mij dan naar behoefte afzakken en kwam soms met de laatste groep binnen. Hoe vroeger je start, hoe minder warm nog de dag. Tevoren oefenen is aan te raden. Je uitrusting is zeer belangrijk en was prima, kan ik meer over vertellen. Ik had geen pijnlijke voeten, dankzij de moderne blarenpleisters.

Wilt u meer weten en fotorapportages zien?

www.ecclesiadei.nl/chartres fotorapportages 2004 - 2008

www.tridentijnsemis.blogspot.com

<http://www.nd-chretiente.com/index.htm> fotorapportage 2008, affiche met boekje

Bent u enthousiast geworden? Dan gaan we volgend jaar samen.